

הוא אָדוּם, כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיֵּצֵא הָרֵאשׁוֹן אֲדַמוּנִי. וְתַבְשִׁילָא דִילִיָּה אָדוּם, דְּכַתִּיב הִלְעִיטְנִי נָא מִן הָאָדָם הַזֶּה. וְאַרְעָא דִילִיָּה אָדוּמָה, דְּכַתִּיב אֲרָצָה שְׁעִיר שְׂדֵה אָדוּם. וְגוּבְרִין דִילִיָּה אָדוּמִין, דְּכַתִּיב (בראשית לו מג) הוּא עֲשׂוּ אָבִי אָדוּם. וּמֵאֵן דְּזִמִּין לְאַתְפְּרָעָא מְנִיָּה אָדוּם, דְּכַתִּיב (שה"ש ה י) דוּדֵי צַח וְאָדוּם. וּלְבוּשֵׁיהָ אָדָם, דְּכַתִּיב (ישעיה סג ב) מְדוּעֵ אָדָם לְלְבוּשָׁךְ, וְכַתִּיב (שם סג א) מִי זֶה פֶּא מְאָדוּם.

סתרי תורה

תָּא חֲזִי, שְׂבַעָה יוֹמִין עֲלֵאִין, בְּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֲלָמָא. וְעֲלִיָּהוּ שְׁתִּיל וּבְנֵי עֲלָמִין. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (שמות לא יז) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה', וְלֹא כָתִיב בְּשֵׁשֶׁת. וְלִקְבִילֵי אֵינּוֹן שְׂבַעָה יוֹמִין עֲלֵאִין, בְּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא שְׂבַעָה זַפְּאֵי קְשׁוּט, לְקִימָא לֹזֶן, וְלֵאנְהֵרָא לֹזֶן, כֹּל חַד וְחַד לְקַבִּיל יוֹמִיָּה. וְשְׁתִּיל לְהוּ, כֹּל חַד וְחַד בְּדָרָא דְאַתְחֲזִי לִיָּה. וְאֵינּוֹן אֲבָהֶן דְּעֲלָמָא, אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיוֹסֵף וּמִשֵּׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד. וְאֵינּוֹן אֵיקְרוּן הָרִים, הַרְרֵי קָדָם, דְּאֵינּוֹן תְּלִינן מֵאֵינּוֹן שְׂבַעָה יוֹמִין עֲלֵאִין דְּאַמְרִין. שִׁיתָא יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית, וּשְׂבִיעָא דְקִימָא וְאַזִּיל קַמְיָהוּ, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (זכריה יב ח) וּבֵית דָּוִד כְּאֵלֵהֶם כְּמִלְאָךְ ה' לְפָנֵיהֶם.

וְאַף עַל גַּב דְּאֵיָּהוּ שְׂבִיעָאָה, רְבִיעָאָה אֵיָּהוּ בְיוֹמִין. וְיוֹסֵף אֵיָּהוּ שְׂבִיעָאָה. אֲבָל כַּד אַתְּפִלִּילת בֵּיה בְיוֹסֵף, וְיָהִיב לִיָּה תוֹסַפֶּת תְּפִנוּקָא מִבֵּי מִלְכָּא, אֲקָרִי אוּף אֵיָּה שְׂבִיעָאָה. וְכִרְהוּ אַחֲדוּ בֵּיה בְּשְׂכִינְתָּא, בְּרָזָא דְשְׂבַעָה. בְּגִין דְשְׂכִינְתָּא אֵיקְרִי בַת שְׂבַע. בַּת

כה). לְמָה כְּתוּב פְּעַמִּים הָאָדָם? אֲלֵא מְשׁוּם שְׂכַל מָה שְׁיִישׁ לוֹ אָדוּם, הוּא אָדָם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שם) וַיֵּצֵא הָרֵאשׁוֹן אֲדַמוּנִי. וְתַבְשִׁילוֹ אָדָם, שְׂכַתוּב הִלְעִיטְנִי נָא מִן הָאָדָם הַזֶּה, וְאַרְצוֹ אֲדַמָּה, שְׂכַתוּב (שם לב) אֲרָצָה שְׁעִיר שְׂדֵה אָדוּם. וְאַנְשֵׁי אֲדָמִים, שְׂכַתוּב (שם לו) הוּא עֲשׂוּ אָבִי אָדוּם. מִי שְׁעֲתִיד לְהַפְרַע מִמֶּנּוּ אָדוּם, שְׂכַתוּב דוּדֵי צַח וְאָדָם. וּלְבוּשׁוֹ אָדָם, שְׂכַתוּב (ישעיה סג) מְדוּעֵ אָדָם לְלְבוּשָׁךְ, וְכַתוּב (שם) מִי זֶה פֶּא מְאָדוּם.

סתרי תורה

בֵּא וְרָאָה, שְׂבַעָה יָמִים עֲלִיוֹנִים בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, וְעֲלֵיהֶם שְׁתַּל וּכְנָה עוֹלָמוֹת. זְהוּ שְׂכַתוּב (שמות ב) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה', וְלֹא כְתוּב בְּשֵׁשֶׁת. וּכְנָגֵד אוֹתָם שְׂבַעָה יָמִים עֲלִיוֹנִים, בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְצֵי שְׂבַעָה צְדִיקֵי אֱמֶת, לְקַיִם אוֹתָם וּלְהֵאִיר לָהֶם, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּנָגֵד יוֹמוֹ. וְשְׁתַּל אוֹתָם כֹּל אֶחָד בְּדוֹר הָרְאוּי לוֹ, וְהֵם אֲבוֹת הָעוֹלָם, אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיוֹסֵף וּמִשֵּׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד. וְהֵם נִקְרְאִים הָרִים, הַרְרֵי קָדָם, שְׁהֵם תְּלוּיִים מֵאוֹתָם שְׂבַעָה הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים שְׁאַמְרֵנוּ. שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְשְׂבַעָה שְׁעוּמֶדֶת וְהוֹלְכֶת לְפָנֵיהֶם. זְהוּ שְׂכַתוּב (זכריה יב) וּבֵית דָּוִד כְּאֵלֵהֶם כְּמִלְאָךְ ה' לְפָנֵיהֶם.

וְאַף עַל גַּב שֶׁהוּא שְׂבִיעִי, רְבִיעִי הוּא בְּיָמִים. וְיוֹסֵף הוּא הַשְּׂבִיעִי. אֲבָל כְּאֲשֶׁר הִיא נִכְלָלַת בְּיוֹסֵף, וְנוֹתַנָּת לוֹ תוֹסַפֶּת תְּפִנוּק מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, אֵף הִיא נִקְרְאת שְׂבִיעִית. וְכִרְהוּ אַחֲוָזִים בְּשְׂכִינָה בְּסוּד שֶׁל שְׂבַעָה, מְשׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִקְרְאת בַּת שְׂבַע, בַּת מִן הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא הַכֹּלֶל שֶׁל שְׂבַע הַדְּרָגוֹת שְׂעִמָּה, וְהִיא הַדְּרָגָה שֶׁל צָדֵק,

הַעֲשִׂירִית שֶׁל אוֹתָן הַסְּפִירוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִקְרְאת שְׁבִיעִית בְּכַתּוּב, (ד"ה-א-כט) לֶךְ ה' הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד פִּי כָל וְכוּ', עַד הַמַּמְלָכָה. וְמָה הַטַּעַם, וְהָרִי רְבִיעִית הִיא לְיָמִים? אֵלָּא מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַנְּטִיעָה הָאַחֲרוֹנָה וְנִכְלָלָת בְּשְׁבִיעִית, מִשּׁוּם כִּף נִטְלָה אֶת שְׁמוֹ, וְהַכֵּל אֶחָד.

וְכֵן אֶחָד וְאֶחָד מִן הָאֲבוֹת הַפִּיר אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ הָאֲסֵפְקָלְרִיָּה שֶׁלּוֹ. אֲבָרְהָם הַפִּיר אוֹתוֹ מִתּוֹךְ חֶסֶד, שֶׁהִיא מִדַּת הַגְּדֹלָה, מִדַּת הַחֶסֶד, יְמִינוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְעַל כֵּן אֶחָד בָּהּ וְלֹא הַשְּׂאִירָה לְעוֹלָמִים, וְעֵשֶׂה טוֹב עִם בְּנֵי אָדָם, וּפְרִשׁוּהָ, שֶׁהָרִי מַעֲשֵׂיו הַעֲלוּ אוֹתוֹ לַדְּרָגָה הַזֹּאת. יִצְחָק הַפִּירוֹ בְּדַרְגַּת הַגְּבוּרָה, שֶׁנִּקְרְאת פֶּחַד יִצְחָק, וּפְחַד מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. יַעֲקֹב הַפִּיר אוֹתוֹ מִתּוֹךְ דְּרָגַת הַתְּפָאֶרֶת, שֶׁהוּא כְּלוּל מִחֶסֶד וּמִפְּחַד, וְנִקְרָא אֱמֶת, וְאֶחָד בָּהּ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (מִכָּה ז) תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב.

יוֹסֵף הַפִּיר אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ הָאֲסֵפְקָלְרִיָּה הַהִיא שֶׁנִּקְרְאת כֹּל, וְעַל כֵּן נִקְרָא יוֹסֵף כֹּלְכֹל, שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית מז) וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף, וְנִקְרָא יְסוֹד עוֹלָם.

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הֵם שְׁנֵי כְּרוּבִים, שֶׁנִּשְׁמַע הַקּוֹל שֶׁלְמַעֲלָה מִבִּינֵיהֶם, וְעַל כֵּן נִתְּנָה תוֹרָה עַל יְדֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת כה) וְנוֹעַדְתִּי לֶךְ שָׁם וּדְבַרְתִּי אִתְּךָ וְגוֹמֵר. וְהֵם שְׁנֵי הַכְּרוּבִים שֶׁלְמַעֲלָה, הֵם נִצַּח וְהוֹד, וְהֵם שְׁנֵי תוֹמְכֵי הַגּוֹף.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לָהּ לַגְּבִירָה לְמִטָּה שְׁנֵי כְּרוּבִים תַּחְתֶּיהָ, שְׁיֹנְקִים

בְּנוֹנָא דָא, אֵית לָהּ לְמִטְרוֹנִיתָא לְתַתָּא, תְּרִין כְּרוּבִין תַּחוּתָהּ, דִּינְקִין

מֵאִימָא עֵילְאָה, דְּאִיהִי כֹּלְלָא דְשִׁבְעֵי דְרָגִין דְעַמָּה. וְאִיהִי דְרָגָא דְצִדִּיק, עֲשִׂירָאָה דְאִינוּן סְפִירָן, דְאִיקְרִי בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְאִיקְרִי שְׁבִיעָאָה בְּקֵרָא, (דְּבוּרֵי הַיָּמִים א כט יא) לֶךְ ה' הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד פִּי כָל וְכוּ', עַד הַמַּמְלָכָה. וּמֵאִי טַעַמָּא, וְהָא רְבִיעָאָה הִיא לְיוֹמֵי. אֵלָּא בְּגִין דְּאִיהִי נְטִיעָה בְּתֵרָאָה, וְאֶתְכַלִּילָת בְּשְׁבִיעָאָה, בְּגִין כִּף נִטְלָה שְׁמִיהָ, וְכוּלָּא חַד.

וְכֵן חַד וְחַד מֵאַבְהֶן, יַדַּע לִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַגּוֹ אֲסֵפְקָלְרִיָּא דִּילִיָּה. אֲבָרְהָם יַדַּע לִיהָ, מַגּוֹ חֶסֶד, דְּאִיהוּ מִדַּת הַגְּדוּלָּה, מִדַּת הַחֶסֶד, יְמִינָא דְמִלְכָּא. וְעַל דָּא אֶחָד בָּהּ, וְלֹא שְׁבִיק לָהּ לְעֵלְמִין, וְעַבִּיד טִיבוֹ עִם בְּנֵי נְשָׂא, וְאוּקְמוּהָ. דְּהָא עוֹבְדוּי סְלִיקוּ לִיהָ בְּהַאי דְרָגָא.

יִצְחָק יַדַּע לִיהָ בְּדְרָגָא דְגְבוּרָה, דְאִיקְרִי פֶּחַד יִצְחָק, וְדַחִיל לִיהָ לְעֵלְמִין. יַעֲקֹב יַדַּע לִיהָ מַגּוֹ דְרָגָא דְתְּפָאֶרֶת. דְּאִיהוּ כְּלוּל מִחֶסֶד וּמִפְּחַד, וְאִיקְרִי אֱמֶת, וְאֶחָד בָּהּ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (מִכָּה ז כ) תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב.

יוֹסֵף יַדַּע לִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַגּוֹ הַהִיא אֲסֵפְקָלְרִיָּא, דְאִיקְרִי כֹּל. וְעַל דָּא אִיקְרִי יוֹסֵף כֹּלְכֹל, דְכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית מז יג) וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף. וְאִיקְרִי (מְשֻׁלֵי י כה) צִדִּיק יְסוֹד עוֹלָם.

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אִינוּן תְּרִין כְּרוּבִין, דְאֲשַׁתְּמַע קָלָא דְלַעֲיִלָּא מִבִּינֵיהוּ, וְעַל דָּא אֲתִיְהִיבָת אוֹרִיְתָא עַל יְדֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת כה כב) וְנוֹעַדְתִּי לֶךְ שָׁם וּדְבַרְתִּי אִתְּךָ וְגוֹמֵר. וְאִינוּן תְּרִין כְּרוּבִין לְעֵילָּא, אִינוּן נִצַּח וְהוֹד, וְאִינוּן תְּרִין סְמִכִין דְגּוֹפָא.

מינה. ואינון עילאין ודאי, על ארון העדות, דאיקרי צדק, ארונא דסהדותא. ומאן עדות, דא יוסף, הדא הוא דכתיב, (תהלים פא ו) עדות ביהוסף שמו. ואיקרי תורה שבכתב, והאי ארונא תורה שבעל פה.

תא חזי, כל אינון אבהן עילאין דאחיזן לעילא, רמיזן כלהו בתורה שבכתב, תורת ה'. ודוד דאיהו אחיד בכרייתא, דאיהי תורה שבעל פה, רמיזא בדברי קבלה. ובגין כך אקרי קבלה, דמקבלת נהירו מתורה שבכתב, דאיקרי צדיק, ואיקרי יוסף, ואיקרי כל.

ואינון תרין פרובין עילאין, קיימין על ההוא סהדותא דארונא, הדא הוא דכתיב, (דברי הימים א כט יא) והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ, ודא איהו סיומא דשמיא ומזוג להאי ארץ. והכי הוא, דכל מה שברא קודשא בריך הוא, ברא לקבליה לתתא. ויוסף אקרי עדות, הדא הוא דכתיב, (תהלים פא ו) עדות ביהוסף שמו. ועל דא שמיא דיוסף שלים בכלא לעילא ותתא. ועל דא תנינן, ארון דיוסף וארון דשכינתא, בהדי הדדי הוו אזלין במדברא, והוו כולי עלמא אמרי מה טיבן של שני ארונות אלו. ומתיבין לון, קיים זה מה שכתוב בזה. קיי"ם ודאי, הדא הוא דכתיב, (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, איהו קיומא דעלמא.

אתא דוד דאיהו שביעאה, דאבהן אחיד בה, בהאי פת שבע, דאיהי ממלכה, ולא שביק לה לעלמין. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לו כה) ודוד עבדי נשיא להם לעולם. וכתיב, (תהלים פט לו) פסאו בשמש נגדי. וכל דא אוליה לון אנרייתא, דכלהו אחיזן בה בשכינתא ברזא דשבע.

ממנה, והם עליונים ודאי, על ארון העדות, שנקרא צדק ארון העדות. ומי העדות? זה יוסף, זהו שכתוב (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו. ונקרא תורה שבכתב, והארון הזה תורה שבעל פה.

בא וראה, כל אותם אבות עליונים שאחוזים למעלה, כלם רמוזים בתורה שבכתב, תורת ה', ודוד שהוא אחוז בכרייתא, שהיא תורה שבעל פה, רמוז בדברי קבלה, ומשום כך נקראת קבלה, שמקבלת אור מתורה שבכתב, שנקרא צדיק, ונקרא יוסף, ונקראת כל.

ואוהם שני הפרובים העליונים עומדים על אותו ארון העדות. זהו שכתוב והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ, וזהו סיום של השמים, ומזוג לארץ הזו.

וכך הוא, שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא - ברא כנגדו למטה. ויוסף נקרא עדות, זהו שכתוב עדות ביהוסף שמו, ועל פן שמו של יוסף שלם בכל, למעלה ולמטה.

ועל זה שנינו, ארון של יוסף וארון השכינה היו הולכים יחד במדבר, וכל העולם היו אמרים: מה טיבם של שני ארונות האלו? ומשיבים להם: קיים זה מה שכתוב בזה. קיי"ם ודאי, זהו שכתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם, הוא הקיום של העולם.

בא דוד, שהוא השביעי, שהאבות אחוזים בו, בכת שבע הזו, שהיא ממלכה, ולא עזב אותה לעולמים. זהו שכתוב (יחזקאל לו) ודוד עבדי נשיא להם לעולם, וכתוב (תהלים פט) פסאו בשמש נגדי. וכל זה למדה אותנו התורה, שכלם אחוזים בשכינה בסוד של שבע.

בא וראה, אברהם המאור הראשון הקדוש של העולם, פשרצה לעלות לדרגתו, לא יכל, עד שעלה ונדע באותן שלש הדרגות העליונות שעליה, של אותו החלק שלו.

בין שעלה והפיר את הקדוש ברוף הוא מתוף אותן שלש הדרגות שעם אותם השבעה, שהם פתר עליון חכמה בינה, והם השלמות של עשר הספירות שנקרא בהם הקדוש ברוף הוא, וכיון שעלה אחר כך באותם השלשה, שהם העתיק ואבא ואמא, ששופע מהם אור למטה, אז אחז לחלקו את אותה דרגה שפתחיהם של אותם השלשה, שנקראת חסד.

ואת כלם השיג מתוף האספקלריה ששולטת בלילה, שבהם ודאי לא היה אדם שידוע כלום. ועל זה שנינו, בן שלש שנים הפיר אברהם את בוראו. בן שלש דוקא.

ובא ראה סוד של שלש השנים הללו, ולא פחות, משום שהשכינה נקראת בת שבע, ולא יכול לקרב אליה עד שיעלה באותן שלש דרגות עליונות שעם אותן השבע, להנדע מתוכן, ולהאיר בכל מה שהוא למטה, שלש ושבע. הרי עשר דרגות עליונות הסוד של השם של הקדוש ברוף הוא.

וכיון שהיה מואר באותן השלש, רצה לעלות באותן השבע, בסוד הכתוב (בראשית כא) ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן. וסוד זה רמז לאבימלך, שלא ישלטו על בניו עד שישתלמו אותם שבעת צדיקי האמת בישראל, פנגד שבע הדרגות של מעלה.

בין שישתלמו, ישב העולם שביעי, ויעורר את אותה בת שבע

תא חזי, אברהם בוצינא קדמא קדישא דעלמא, פד בעא לסלקא לדרגיה, לא יכיל, עד דסליק ואשתמודע באינון תלת דרגין עילאין דעליה, דההוא חולקא דיליה.

בין דסליק ואשתמודע ליה לקודשא בריך הוא, מגו אינון תלת דרגין, דעם אינון שבעה, דאינון פתר עליון חכמה בינה, ואינון שלימו דעשר ספירן, דאיקרי בהו קודשא בריך הוא. וכיון דסליק באינון תלתא, דאינון עתיקא ואבא ואמא, דנגיד מנהון נהירו לתתא, פדין אחיד לחולקיה, ההוא דרגא דתחותיהו דאינון תלתא, דאיקרי חסד.

ובדהו אדביק לון, מגו אספקלריא דשלטא בליליא, דבהו ודאי לא היה בר נש דידע כלום. ועל דא תנינו, בן שלשה שנים, הפיר אברהם את בוראו, בן שלשה דייקא.

והא חזי, רזא דהני שלשה שנין, ולא פחות, בגין דשכינתא אקרי בת שבע, ולא יכיל לאתקרבא בהדה, עד דסליק באינון תלת דרגין עילאין, דעם אינון שבע, לאשתמודעא מגוון, ולא תנהרא בכל מאי דאיהו לתתא, ותלת ושבע, הא עשר דרגין עלאין, רזא דשמא דקודשא בריך הוא.

וכיון דההו מתנהיר באינון תלתא, בעא לסלקא באינון שבע, ברזא דכתיב, (בראשית כא כח)

ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן. ורזא דא רמיז לאבימלך, דלא ישלטון עליהון בנוי, עד דישתלמו אינון שבעה זפאי קשוט בישראל, לקביל אינון שבעה דרגין דלעילא.

בין דישתלמו, יתיב עלמא תתאה פגוונא דעלמא עילאה. בקיומא שלים. וייתי דוד, דאיהו שביעאה, ויתער לההיא בת שבע התחתון כמו העולם העליון, בקיום שלם. ויבא דוד, שהוא